

Tänkvärd krönika av Lasse Wikman.

Undertecknad har endast justerat texten med uppdelning och inlägg av fetstil/ kursiv...

VÅGA LYSSNA PÅ SIN INTUITION
VÅGA LYSSNA PÅ SITT HJÄRTA
VÅGA LITA PÅ SIG SJÄLV?

EN KRÖNIKA av Lasse Wikman

Att våga lita på sin intuition, att våga lyssna på sitt hjärta. Att våga lita på sig själv, har alltid varit det främsta kännetecknet för en fri människa. I de tider vi nu lever, där händelseutvecklingen är så dramatisk och spännande, är det desto viktigare att inte falla till föga. Då måste var och en ställa sig frågan. Litar jag på mig själv?

Om svaret är absolut ja.

Då har vi en intressant resa att göra, där vi ser varje hinder, varje hot och varje motstånd till ett människovärdigt liv, som den gigantiska utmaningen det är.

Svarar vi nej, att jag har svårt att lita på mig själv.

Då är det stor risk för underkastelse av den människoovärdiga agendan som de onda psykopaterna tvingar på dig.

Alla vakna människor vet, hur vi hamnade i den här sitsen.

Alla, inklusive de som numer räknar sig till de vakna, invaggades i en falsk trygghet, en falsk tillvaro, där allt tydde på, att våra liv bara hade mänsklighetens bästa för ögonen. Det var däri det falska låg. Det var i detta tillstånd, vi lät oss sova en Törnrosa-sömn, som gick från den ena generationen till nästa. En drygt 100-årig tillvaro i käftarna på de hjärt- och samvetslösa individer, vi ser som entiteter.

Som vi vet, när djävulen och dennes hantlangare smider planer, är det med list och försåt de vill fånga oss. Man startade i ett långsamt tempo. Anledningen var att de onda hade tid på sig att genomföra sin plan. Dessutom ville man inte väcka "den björn som sover", alltså gå långsamt fram, ändra vartefter, men inte mer än vad människorna accepterade.

De svaga, de oväckta, de som lever sina liv i bubblan, som om livet bestod av att jobba mycket och tjäna sisådär, har uppfattningen att mysa med såpor och tycka att fredagsmys består av att krypa upp i soffan, med chips- och godispåsen.

Att tro att livets absoluta mening är att jobba så mycket, för att uppnå en slags falsk tillfredsställelse, som gör att många måste vila hela den första veckan av semestern, för att återhämta sig.

Livet består enligt denna kategori människor av att låna pengar till det mesta. Så när julen och det obligatoriska klappköpen kommer, måste man utnyttja krediten till bristningsgränsen.

Vi som vaknat, vi som sett Matrixen och förstår innebörden. Vi vet att den värld vi för närvarande lever i är en pseudohändelse, ett tillstånd att väcka uppmärksamhet för de vakna, men ändå inte föreslå eller vilja åstadkomma förändring till det verkliga, till livet.

Många i vårt land, stöttar hellre sin undergång, än att våga erkänna att man tänker fel. Just denna kullerbytta, är så förlamande och så beklämmande att höra.

För när våra vänner och bekanta, familj och släkt börjar försvara det destruktiva, då gäller inget vedertaget. Inget som vi vet, kan vara det grepp som löser upp knuten. Det som många slås av, är att ett samtal mellan en vaken och en sovande person, i de allra flesta fall slutar på samma sätt oavsett vilka som ställs mot varandra. Den vakne lyssnar och kommer med underbyggda argument.

Den som ännu inte vaknat, vägrar lyssna, utan spyr enbart galla över samtalspartnern och kallar denne rasist, idiot, konspirationsteoretiker och det som gör att de går skilda vägar.
Du fattar ingenting, så vänder man ryggen till för alltid.

Hela detta mönster känner de flesta av oss som är vakna till, men eftersom vi både de vakna och de sovande har en större gemensam fiende, så måste vi ***lösa den gordiska knuten***. Den har kopplingar till psykologiska, sociologiska, ekonomiska, kulturella och historiska aspekter samt individuellt beteende.

Det är däri knuten ligger. Att kunna bringa klarhet i de samhällsöverskuggande frågorna, att även den något mindre klarsynte kan bringas klarhet i tidens absoluta allvar och öde. På Alexander den stores tid menade man att den största gåtan av alla var den gordiska knuten. Den kan lösas förvånansvärt enkelt genom en drastisk åtgärd. Alexander blev så arg att han drog sitt svärd och löste därigenom knuten.

Columbi ägg är en parabel som visar att ett problem som kan ses som omöjligt innan man vet lösningen, men det är inte genom svärdshugg eller krigiska aktiviteter vi löser hotet mot mänskligheten, hotet mot Moder Jords existens.

Jag vill påstå att det är genom upplysning, förmåga att överföra kunskap från en person till en annan i det oändliga. Att ständigt vara lyhörd för dekadenta tendenser, för att bli varse på orättvisor och snedfördelning av naturens resurser, för att inte döma utifrån färg, utan karaktär. Då kan vi få människorna världen över att gå i gemensam takt mot gemensamma mål, för att implementera fred, frihet, rättvisa, rättfärdighet, harmoni och kärlek till människorna, djuren och naturen på vår Moder Jord.

/Margaretha F Westin

